

, roda el món

internacional@setmanaridirecta.info

ESTAT FRANCÈS · L'EXMEMBRE D'ACTION DIRECTE MAI S'HA PENEDIT DELS ACTES QUE VA PROMOURE PER LLUITAR CONTRA EL CAPITALISME

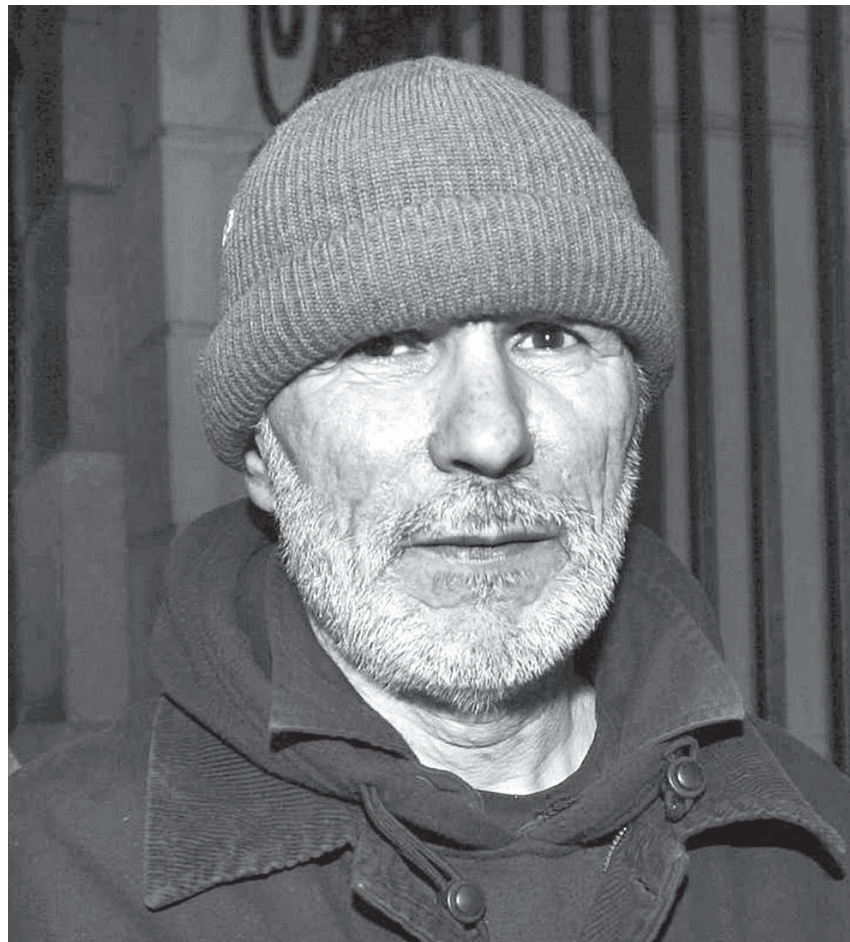
Jean-Marc Rouillan surt en llibertat condicional després de 24 anys de presó

Txema Bofill
La Bisbal d'Empordà

L'exmembre d'Action Directe, Jean-Marc Rouillan, surt en llibertat condicional el dijous 19 de maig, després de 24 anys de presó. Rouillan, que es troba bé de salut, tant físicament com psicològicament, mai no ha renunciat als seus ideals. L'activista ha sofert més de deu anys de reclusió en aïllament, set anys en un sol període, entre d'altres vexacions que han estat denunciades al llarg dels anys per la seva família, les amistats i els grups de suport que ara celebren veure'l en llibertat. La justícia francesa i els mitjans oficials li han demanat durant anys el penediment i la renúncia de la reivindicació del seu passat, però no ho han aconseguit.

Rouillan portarà el braçalet de control i té l'obligació de treballar i d'indemnitzar dues vídues

Jean-Marc Rouillan no haurà de tornar a la presó per dormir, però portarà el braçalet de control i té l'obligació de treballar i d'indemnitzar les vídues del general René Audran i del president de la Renault, Georges Besse, amb una part del seu salari. Tampoc gaudirà plenament del dret de la llibertat d'expressió, no podrà parlar del que va fer fa més de dues dèca-

des ni perquè ho va fer. La justícia francesa li ho impedeix expressament sota l'amenaça de tornar-lo a empresonar, com ja va fer l'any

2007 després de contestar una pregunta formulada per un periodista de *L'Express*: "No puc parlar sobre el passat, però el sol fet de

no poder-ne parlar ja és una resposta. Si m'hagués penedit o hagués escopit sobre el nostre passat, de segur que em deixarien

parlar". El van condemnar per aquestes paraules a dos anys més de presó.

Segons el grup de suport a Barcelona, "amb aquesta ridícula amputació del dret elemental d'expressió, el govern francès només mostra una por atàvica davant una insurrecció o el ressorgiment de grups armats que facin de justiciers contra banquers, empresaris, polítics, generals i corruptes de tota mena".

El que Jean Marc Rouillan no pot explicar és que va promoure, fundar i encoratjar grups armats i múltiples accions violentes contra el capitalisme. No pot dir que creia que "el capitalisme no cediria un canvi sense defensar-ho mitjançant les armes" ni que "la lluita armada era la manera de provocar una insurrecció popular contra la dictadura del capitalisme". Va ser militant i membre del Movimiento Ibérico de Liberación (MIL); dels Grups Autònoms de Combat (GAC); dels Grupos d'Action Révolutionnaire Internationalistes (GARI), i d'Action Directe. Grups armats que tenien les seves arrels en els moviments anarquistes, en la FAI o en els maquis i dels quals ell se sent "continuador" i "hereu".

La 'justícia' li ha restringit el seu dret a la llibertat d'expressió i no podrà dir que creia que la lluita armada era la manera de lluitar contra el capitalisme

Action Directe va ser l'únic grup de l'Estat francès que va atacar el neoliberalisme incipient dels anys 80 amb les armes i de manera persistent i continuada. Van atemptar contra bancs, contra la borsa, contra entitats i empreses d'Israel, contra multinacionals dels EUA, contra seus de l'FMI i de l'OTAN, contra policia de tota mena, jutjats i mitjans de comunicació oficials. Subversió, sabotatge i clandestinitat eren el pa de cada dia dels membres d'Action Directe.

> L'escriptor que rescata la història tergiversada

Jean-Marc Rouillan, de 59 anys, és un francès molt vinculat a Catalunya i a la revolució espanyola. Va lluitar contra la dictadura franquista, compromès amb la lluita anticolonialista, i va ser un home d'acció, solidari amb les persones preses i oprimides. Va ser un dels pocs que va ser coherent amb el propi compromís de continuar amb la lluita armada, una lluita que duia a la presó i/o a la mort. Però és també un escriptor amb una dotzena d'obres, d'en-

tre les quals podem destacar, traduïdes al castellà: *Odio las mañanas* (editorial Llaüt de Barcelona), sobre les presons franceses; *Paul d'Epinettes* (editorials Llaüt i Pepitas de calabaza), un relat filosòfic sobre el rol destructiu i assassí de les presons.

Els seus dos llibres autobiogràfics publicats per l'editorial Virus: *De memòria I. Los comienzos: otoño 1970 Toulouse* (sobre la seva iniciació a la conscienciació política, les manifestaci-

ons contra el franquisme, la vida en comunitat, els exiliats anarquistes de Tolosa, la contracultura, les primeres expropiacions) i *De memòria II. El duelo de la inocencia: Barcelona, septiembre 1973* (és el relat del comando guerriller del MIL format per Jean-Claude Torres, Salvador Puig Antich i Rouillan, fins a la detenció de Puig). Aquest segon llibre explica la vida del grup guerriller a Barcelona i argumenta la tesi que Puig Antich sí que va matar

un dels policies que el va detenir. *De memòria III, la curta estació dels GARI, Tolosa 1974* sortirà el mes de setembre, editat per Agone, i parlarà dels Grups d'Acció Revolucionaris Internacionalistes i la seva acció més destacada, el segrest del banquer Suárez.

"El feixisme esborra i destrueix la memòria", va dir Jean-Marc Rouillan en una ocasió. I amb els seus llibres, fa un esforç per rescatar la història silenciada i tergiversada.